

Η Σόφη Θεοδωρίδου και Τα χρόνια της χαμένης αθωότητας



Πως σας ήρθε η ιδέα;

Σ.Θ.: Είναι κάτι που σκεφτόμουν τα δύο τελευταία χρόνια, να συνδυάσω τη χαμένη αθωότητα των ηρώων μου μ' αυτή τη δική μας, ως λαού, που επίσης αφανίστηκε. Ωστόσο, το πρώτο βήμα, για να πατήσω πάνω του και να στήσω την ιστορία μου μου πρόσφερε ένα αληθινό περιστατικό, το οποίο φυσικά εξέλιξε η φαντασία μου.

Που γράψατε το βιβλίο σας;

Σ.Θ.: Στον όλο αναποδίες και πείσματα υπολογιστή μου και στο γραφείο μου.

Πόσο χρόνο σας πήρε η συγγραφή;

Σ.Θ.: Μου πήρε γύρω στους οχτώ μήνες.

Πως θα χαρακτηρίζατε το βιβλίο σας με δυο λόγια;

Σ.Θ.: Κοινωνικό μυθιστόρημα.

Θέλετε να μας δώσετε μια περιγραφή;

Σ.Θ.: Είναι μια ματιά στις προηγούμενες πέντε περίπου δεκαετίες -αυτές που απόληξή τους είναι το σήμερα- μέσα από τη ζωή και τη ματιά τριών γυναικών, που οι περιστάσεις τις συνδέουν από την πρώτη ανάσα μ' ένα βαρύ μυστικό κι η ζωή τους ανατρέπεται από γονικά πάθη και λάθη. Είναι ακόμη ένα βιβλίο για τη δύναμη του ανθρώπου και τη δύναμη της φιλίας και της αγάπης -κι δεν αναφέρομαι μόνο στην ερωτική.

Τι αγαπήσατε περισσότερο σε αυτό το βιβλίο;

Σ.Θ.: Τη δύναμη αλλά και τις αδυναμίες των ηρώων μου.

Ποιος είναι ο πιο αγαπημένος σας ήρωας και γιατί;

Σ.Θ.: Μολονότι οι κεντρικές ηρωίδες είναι γυναίκες, ο αγαπημένος μου ήρωας είναι ο πατέρας της μιας, ο οποίος για μένα συμβολίζει όλους τους αληθινά αγαθούς κι αγνούς ανθρώπους τούτης της χώρας που διαχρονικά συνηθίζει να απαξιώνει και να ταλαιπωρεί.

Τι προσφέρει αυτό το βιβλίο στον αναγνώστη, βιβλιόφιλο ή βιβλιοφάγο;

Σ.Θ.: Θα το ανακαλύψει καθένας μόνος του διαβάζοντάς το. Για μένα προσφέρει πρώτα και πάνω απ' όλα την απόλαυση ενός ενδιαφέροντος -ελπίζω- αναγνώσματος.

Ποια είναι η μεγαλύτερη αγωνία σας;

Σ.Θ.: Το μέλλον αυτής της χώρας και κατά συνέπεια το μέλλον των παιδιών μας.

Φοβάστε...

Σ.Θ.: Ότι επαληθεύεται ο φιλόσοφος που έγραψε ότι το μόνο που μας διδάσκει η Ιστορία είναι ότι δε διδασκόμαστε από την Ιστορία.

Αγαπάτε...

Σ.Θ.: Τους ανθρώπους, τα ζώα, την ελευθερία, τη ζωή...

Ελπίζετε...

Σ.Θ.: Ότι οι φόβοι μου θα αποδειχθούν παράλογοι.

Θέλετε...

Σ.Θ.: Θέλω έναν κόσμο ιδανικό. Ωστόσο κατανοώ ότι αυτό είναι ανέφικτο.

Ποιοι αναγνώστες θα λατρέψουν αυτό το Βιβλίο;

Σ.Θ.: Οι ευαίσθητοι, οι νοσταλγικοί κι αυτοί που δεν αρκούνται στα προφανή.

Γιατί πρέπει να το διαβάσουμε;

Σ.Θ.: Δεν υπάρχει «πρέπει» στη λογοτεχνία. Είναι απόλαυση. Και μ' αυτή την έννοια καθένας θ' ανακαλύψει μόνος του τα πρέπει και τα γιατί του κάθε έργου.

Γιατί δεν πρέπει;

Σ.Θ.: Ισχύει κι εδώ η προηγουμένη μου απάντηση.

Που/πώς μπορούμε να βρούμε το Βιβλίο σας;

Σ.Θ.: Στα βιβλιοπωλεία και στις Εκδόσεις Ψυχογιός.

Που μπορούμε να βρούμε εσάς;

Σ.Θ.: Συνήθως στο σπίτι μου. Γίνομαι συχνά για μεγάλο διάστημα σπιτόγυατα.

Ποιο χρώμα του ταιριάζει;

Σ.Θ.: Το ασπρόμαυρο.

Ποια μουσική;

Σ.Θ.: Κάποιο παλιό κομμάτι, παιγμένο με ακορντεόν.

Ποιο συναίσθημα;

Σ.Θ.: Η αγάπη, η απόγνωση αλλά και η ελπίδα.

Αν δεν ήταν Βιβλίο, τι θα μπορούσε να είναι;

Σ.Θ.: Οι μνήμες από ένα παρελθόν -σκληρό συχνά- κάποιων ανθρώπων.

Αν δεν ήσασταν συγγραφέας τι θα μπορούσατε να είστε;

Σ.Θ.: Δεν είμαι μόνο συγγραφέας, ευτυχώς. Είμαι και εκπαιδευτικός, ζωγράφος κατά καιρούς, μοδίστρα, μαγείρισσα και ζαχαροπλάστισσα τακτικά. Ήταν μπορούσα να είμαι πιστεύω και πολύ καλή ποινικολόγος. Ήταν ένα από τα όνειρά μου στα χρόνια της δικής μου αθωότητας.

Ποιον συγγραφέα διαβάζετε ανελλιπώς;

Σ.Θ.: Αρκετούς, αλλά μια και πρέπει να αναφέρω έναν μόνο θα σας απαντήσω τον Θοδωρίη Παπαθεοδώρου, που μου κρατάει συντροφιά αυτό το διάστημα.

Σας έχει επηρεάσει άλλος συγγραφέας στον τρόπο που γράφετε ή σκέφτεστε ή ζείτε; Ποιος/ποιο Βιβλίο;

Σ.Θ.: Θεωρώ πως όλα τα διαβάσματά μου με έχουν επηρεάσει, έχουν «κτίσει» σε μεγάλο βαθμό τον χαρακτήρα μου και κατά συνέπεια τον τρόπο που σκέφτομαι και ενεργώ. Ής προς τη γραφή, τώρα, ίσως κάπως περισσότερο με έχει επηρεάσει ο συντοπίτης μου Μενέλαος Λουντέμης με τον υπέροχο λυρισμό του.

Οι ήρωές σας μπορούν να σας κατευθύνουν ή εσείς και μόνο ορίζετε την συνέχεια και τις τύχες τους;

Σ.Θ.: Ευτυχώς, τους αρέσει να αυτονομούνται. Και λέω ευτυχώς, γιατί μόνο τότε τους αισθάνομαι ολοζώντανους κι όχι χάρτινες φιγούρες που τις κατευθύνω κατά το δοκούν.

Τι χρειάζεται κάποιος για να γράψει; Φαντασία ή εμπειρία;
Σ.Θ.: Φαντασία σίγουρα, αν και πολλές φορές σού δείχνει δρόμους η ίδια η ζωή. Κι ο εμπειρικός πλούτος όμως με την έννοια των προσωπικών ή μη βιωμάτων είναι μεγάλο εφόδιο για γράψιμο.

Τι καθορίζει την επιτυχία σε ένα Βιβλίο;
Σ.Θ.: Ο τρόπος που θα καταφέρει ο συγγραφέας να αγγίξει τις καρδιές όσο γίνεται περισσότερων αναγνωστών είτε με την πρωτοτυπία του θέματός του είτε με τον τρόπο γραφής του ή και με συνδυασμό των παραπάνω.

Τι την αποτυχία;
Σ.Θ.: Το ίδιο το έργο συνήθως. Επειδή όμως υπάρχουν και αξιόλογα έργα που δε διακρίθηκαν, θεωρώ πως παιζει μεγάλο ρόλο και η προώθησή του.

Η βιβλιοφαγία είναι/μπορεί να γίνει κατάχρηση;
Σ.Θ.: Μακάρι ένας λαός να χαρακτηρίζεται από τέτοιες καταχρήσεις.

Ποιον τίτλο θάζετε στο Βιβλίο της ζωής σας;
Σ.Θ.: Είναι πρώτο να θάλω από τώρα έναν τίτλο. Θα με απασχολήσει το θέμα και θα ανακαλύψω ίσως τον σωστό τίτλο λίγο πριν το τέλος, όπως κάνω συνή στα έργα μου. Ελπίζω να προλάθω και να μη φύγω απρόσπτα. Σ' αυτήν την περίπτωση θα αφήσω σε άλλους το -κατά κάποιον τρόπο- προνόμιο.



Ήταν το ερωτηματολόγιο Ριντ Φερστ για τα νέα Βιβλία.

Η αλλιώς, όχι μόνο το ερωτηματολόγιο του Προυστ.

Αν σας άρεσε, δείτε περισσότερες απαντήσεις επιλέγοντας την ετικέτα [Ριντ Φερστ](#)

Αν είστε συγγραφέας και θέλετε να απαντήσετε στο ερωτηματολόγιο [ακολουθείστε τον σύνδεσμο](#)

Απρίλης 1961. Τη μέρα που ο πρώτος Ρώσος κοσμοναύτης ταξιδεύει στο Διάστημα, σε μια μικρή ελληνική πόλη ένας άντρας μπαίνει για λίγο στη θέση του Θεού, ορίζοντας τη μοίρα τριών νεαρών πλασμάτων.

Την Κλέα θα υποδεχθεί ένα αρχοντόσπιτο, όπου ο στρατηγός παππούς της αναπολεί παρελθοντικές δόξες, ενώ ο πατέρας της έχει εγκαταλείψει τον μεγάλο του έρωτα για να κατακτήσει πλούτη και κάστες εξουσίας· τη Μελισσάνη ένα μεσοαστικό σπιτικό πάνω από μια ταβέρνα, στο οποίο η μάνα της, η ωραία Μυρσίνη, ενοχοποιείται για νεανικά σφάλματα από τον σύζυγό της· τη Λόλα, τέλος, θα καλοδεχτεί ένα φτωχόσπιτο, μες στο οποίο στοιβάζονται μεταξύ άλλων μια ιδιόρρυθμη γιαγιά κι ένας ρομαντικός πραματευτής, που αγωνίζεται να συμπορευθεί με τα δεδομένα των καιρών, καθώς η χώρα αλλάζει.

Παρά τις ταξικές διαφορές τους, οι τρεις κοπέλες μεγαλώνοντας θα δεθούν με δεσμά αδελφικής φιλίας, ανακαλύπτοντας όλες στο φτωχόσπιτο του συνοικισμού την οικογενειακή θαλπωρί που απουσιάζει από τα άλλα δύο. Ωσπου, στο κατώφλι της ενήλικης ζωής τους πια, μυστικά και ψέματα κι αμαρτωλά πάθη του παρελθόντος θ' αρχίσουν ν' αποκαλύπτονται, βαφτίζοντας μια δυνατή αγάπη ανόσια κι ξεκινώντας τον κορό των αποχωρισμών.

Αποκομμένες πλέον μεταξύ τους αλλά κι απ' τη γενέθλια πόλη, ρίχνονται στη κοάνη της πρωτεύουσας και στο κυνήγι χιματικών ονείρων. Μα, καθώς ο καιρός κυλά κι οι ψευδαισθήσεις της νιότης χάνονται, θα διαπιστώσουν πως ελάχιστα μοιάζουν τελικά με ό,τι είχαν ονειρευτεί στα χρόνια της αιθωρότητάς τους...

Δείτε το μυθιστόρημα στις εκδόσεις Ψυχογίδης

Διαβάστε ένα απόσπασμα!

Η Σόφη Θεοδωρίδου κατάγεται από την Αλμωπία, μια μικρή επαρχία του Νομού Πέλλας. Σπούδασε νηπιαγωγός στη Θεσσαλονίκη και κατόπιν εγκαταστάθηκε στην περιοχή καταγωγής της, όπου διαμένει μέχρι σήμερα με την οικογένειά της. Λατρεύει τη ζωγραφική και τη λογοτεχνία, και πιστεύει πως η αγάπη της για την τελευταία την οδήγησε τελικά στη συγγραφή. Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν επίσης τα μυθιστορήματά της Η νύφη φορούσε μαύρα, Πες μου αν με θυμάσαι, Τ' ακνάρια των ξυπόλητων ποδιών, Η αμαρτία της ομορφιάς, Το κορίτσι απ' τη Σαμψούντα, Στεφάνι από ασπάλαθο και Τα χρόνια της χαμένης αιθωρότητας.

You might also like:



Με μολύβι φάμπερ νούμερο δύο



Άρωμα σε μελανοδοχείο (9)



Από τον Πλάνο δρόμο και το Αντίο στον Ουστ από 'δω



ΚΑΥΣΗ



Η Μαρία Τζίριτα και Το ταξίδι της ελπίδας

Linkwithin